

Høringsvar fremsendt med brev af af 15. april 1999 fra Amnesty International

amnesty international

Indenrigsministeriet
Udlændingeafdelingen
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

15. april 1999

J.nr.: 1999/7310-40

Vedr.: Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provensen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nødloven)

Ved brev af 14. april 1999 har Indenrigsministeriet anmodet om eventuelle kommentarer til forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provensen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nødloven).

Amnesty International, dansk afdeling, hilser velkommen, at den danske regering har vist sig parat til at påtage sig sin internationale forpligtelse til at deltage i den humanitære hjælpeindsats over for ofrene for de meget alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kosovo. Det er derfor glædeligt, at den danske regering har erklæret sig villig til at modtage flygtninge fra dette område. Dog kunne vi ønske, at den danske regering i langt videre udstrækning ville påtage sig et ansvar for at yde beskyttelse til flygtninge fra Kosovo i Danmark, end det foreliggende lovforslag – kvalitativt såvel som kvantitativt – giver mulighed for.

På baggrund af den korte tidsfrist har Amnesty International valgt at koncentrere sig om to områder, der giver organisationen anledning til alvorlige betænkeligheder:

1. *Kosovo-albanske flygtninge er ofre for etnisk forfølgelse og dermed flygtninge omfattede af FN's Flygtningekonvention, artikel 1, og berettigede til status som konventionsflygtninge. De bør ydes asyl i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.*

2. *Det er højst tvivlsomt, om betingelserne i lovforslaget for kosovo-albanske flygtninges midlertidige beskyttelse i Danmark giver en ef-*

ektiv og varig beskyttelse mod refoulement i overensstemmelse med Flygtningekonventionens artikel 33.

Ad 1 – Konventionsflygtninge

Lovforslaget retter sig mod udlændinge fra Kosovo-provensen, der er nødstedte på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo. Langt størsteparten af disse personer er etniske albanere.

For så vidt angår denne gruppe, finder Amnesty International ikke, at regeringen har forelagt en tilfredsstillende og overbevisende begrundelse for, at kosovo-albanske flygtninge i Danmark skal ydes beskyttelse i medfør af den foreslåede særlov og ikke i medfør af udlændingeloven. Det forekommer at være en urimelig forskelsbehandling, særligt i forhold til de kosovo-albanere, der har opnået asyl efter udlændingeloven. De almindelige bemærkninger til lovforslaget bidrager på ingen måde til en opklaring af spørgsmålet om, hvorfor regeringen finder en særlov nødvendig.

Det bemærkes dog i samme indledende bemærkninger, at regeringen med henblik på at nå det overordnede mål for en løsning af Kosovo-konflikten finder, »at den humanitære hjælpeindsats i højest mulig grad skal målrettes mod nærområderne, hvor de fordrevne befinder sig. Herved undgås også, at det internationale samfund medvirker til gennemførelsen af den *etniske udrensning*, der foregår i Kosovo på nuvæ-